



Can Wertheim

Teià

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer Sebastià Dalmau, 9

Coordenades:

Latitud: 41.502438756329
Longitud: 2.3198261028015
UTM Est (X): 443233
UTM Nord (Y): 4594758

Classificació

Número de fitxa 08281 - 22
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVII
Autoria de l'element: Desconegut
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL, 8-10-2015 (POUM)

Es permet l'ampliació segons les condicions que es fixen al catàleg de masies i cases rurals (art.50.2 DL 1/2010)

En el cas d'efectuar-se obres o reformes tant a l'interior com a l'entorn immediat, caldrà intervenció o control arqueològic, a determinar mitjançant l'informe corresponent del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Nivell B

(Art. 71 del Text refós de la Llei d'Urbanisme DL 1/2010)

A part de l'habitatge familiar, es pot destinar a un establiment de turisme rural, i en aquest supòsit, es permet l'augment d'un 20% de l'edificació catalogada. El projecte d'ampliació haurà de mantenir l'estil d'edificació original, constituint un conjunt arquitectònic coherent i harmonitzat amb el paisatge.

L'ampliació de l'edificació existent es condiciona a la redacció i tramitació d'un Pla Especial Urbanístic.

Forma part del conjunt arquitectònic de les masies tradicionals de Teià que es troben en règim de sòl no urbanitzable, i que per la seva situació esdevé important per a recuperar valors paisatgístics, ambientals i culturals del medi rural, i implícitament ampliar l'oferta turística del municipi.

Número inventari IPA-9075

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil

Ús actual: Lúdic

Titularitat Privada

Titular: 08281A001000060000ZM

Autoria de la fitxa Àlvar Sáez Puig

Data de registre de la fitxa: dc., 18/11/2020 - 17:50

Descripció

Edifici de planta quadrangular i estructura pràcticament cúbica, coberta amb una teulada a quatre vessants i una torre llanterna al centre, amb coberta piramidal. Als angles de la casa i al nivell de la cornisa hi ha dues garites. A la façana SO és interessant el minvell del segon pis, damunt la galeria porxada. Interiorment hi ha una escala cèntrica que distribueix els espais i porta fins a la torreta mirador o llanterna. La façana principal té tres balcons a cadascun dels dos pisos que formen l'edifici, i a la planta baixa una porta central i dues finestres laterals. Tant la porta com els balcons i les finestres tenen llinda i brancals de pedra, amb els angles motllurats.

Observacions:

També dit Can Freixas, Torre dels Gegants o Manso Valls.

Actualment és una casa de colònies de lleure.

Situada al costat de Can Godó, se la coneix també con Can Freixes o Manso Valls, cognom que surt esmentat al fogatge de 1553. Després va passar als Tamarit, als Freixes i al propietari de la fàbrica de màquines de cosir Wertheim. L'edifici té planta quadrada i coberta a quatre vessants. Del centre de la teulada emergeix una torre mirador quadrada amb coberta piramidal de ceràmica vidriada. Als quatre angles de les façanes hi ha sengles garites ornamentals, tot plegat fruit de la reforma que es degué efectuar cap a la fi del segle XIX o inicis del XX. Al seu costat hi ha una capella barroca, dedicada a sant Jaume.

Al jardí s'hi pot veure un brollador d'aigua recobert de ceràmica de València amb motius de la processó de Corpus de la Seu de Barcelona.

Història

La casa va pertànyer a un banquer barceloní fins que els trasbalsaments econòmics de finals del segle XIX l'afectaren, i la casa passà a un altre propietari. Actualment pertany a l'empresa Hispano Olivetti, que l'utilitza com a casa de colònies per als fills dels seus treballadors.

Can Wertheim és un edifici del segle XVII compost de planta quadrangular i teulada piramidal a quatre vessants amb una torre llanterna al centre. A la porta principal hi ha un blasó esculpit en pedra sostingut per dos gegants, la qual cosa ha motivat sigui també anomenada la Casa dels Gegants. El 1553 pertanyia a Jaume Valls. La seva vídua Joana va fer daurar i pintar un retaule (avui desaparegut) per a la capella barroca de Sant Jaume, annexa a la masia. A les visites pastorals de 1726, l'esmentada a capella es vincula a la casa Valls de Munt i a les de 1756, a casa Tamarit. Posteriorment va passar a mans dels banquers Freixa, fins a la seva fallida. Aleshores la va adquirir el propietari de la fàbrica de màquines de cosir Wertheim, Carles Wallin. Confiscada pel govern republicà, entre 1938 i gener de 1939 va ser la seu de la colònia Sueca Catalana patrocinada per l'Ambaixada de Suècia.

Bibliografia

<http://invarquit.cultura.gencat.cat/Cerca/FitxaGeneral?index=7&consulta=MSUxK3RlacOgJTlrLTEl&codi=9075>

https://ca.wikipedia.org/wiki/Llista_de_monuments_de_Tei%C3%A0

<https://www.poblesdecatalunya.cat/element.php?e=2188>

<http://www.teia.cat/el-poble/que-pots-veure>

Bonet i Garí, Lluís (1983), Les masies del Maresme: estudi de les masies, elements defensius, ermites i molins.

Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Ajuntament de Teià. 8 d'octubre de 2015.









